

Publicerad 2007-05-11 21:52 av Flickan

För sina vänners skull

Hon satt som vanligt i sitt fönster och stirrade ner på marken som var 10 meter nedanför henne.

Det var vinter och flera minusgrader kallt ute men det brydde hon sej inte om.

Hon satt och tänkte på hur skönt det skulle vara att bara få slänga sej ut genom fönstret och sen slippa all smärta.

Men hon tänkte också på hur mkt hon skulle sakna sina allra bästa vänner, som alltid fanns där för henne när hon behövde dom, och alltid stöttade henne när allt var som svårast.

Hon hade lovat sej själv att hon skulle försöka göra samma sak för dom och aldrig svika dom genom att bara ge upp.

När hon vände sej om och gick in i rummet igen rann tårarna nedför hennes kinder, men den här gången var det inte tårar av sorg och smärta utan glädjetårar, eftersom nu hade hon verkligen bestämt sej, hon skulle inte ge upp hur hemskt allting än kändes, hon skulle kämpa, för sina vänners skull.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Flickan med Poeter.se id #16243 innehar upphovsrätten